

[Handelsministeren.]

om regeringen og dens støttepartier. Jeg var ikke helt klar over, hvilke partier det var, det ærede medlem tænkte på ved denne lejlighed, om det var venstre og det konservative parti — det kunne man næsten få indtryk af. I øvrigt var det ærede medlem inde på en række spørgsmål, og jeg skal komme ind på et par af dem.

Det ærede medlem interesserede sig først og fremmest for importbegrænsningens betydning, henholdsvis valutarisk og beskyttelsesmæssigt. Dertil må jeg sige, at de to sager hænger sammen; det er som med en mønts to sider: de er ikke til at skille ad. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at når der i lovforslagets § 3, stk. 1, udtrykkelig henvises til det valutariske, ligger deri, at det først og fremmest er dette synspunkt, der skal gøres gældende. Det er det eneste, handelsministeren har bemyndigelse til at lægge vægt på. Derfor synes jeg i og for sig, at sagen skulle være klaret med lovforslagets § 3, stk. 1.

Det ærede medlem hr. Weikop talte om administrationens størrelse. Jeg vil gerne fremhæve, at det er en selvfølge, at ingen minister ønsker større administration, end hvad der må anses for nødvendigt. Derfor kan det godt ske — for alle mennesker er jo ufuldkomne — at den er større, end hvad der er nødvendigt. Men hvad angår varedirektoratets historie, har der dog været en stadig reduktion af personalet. Det nåede sit højdepunkt, dengang det ærede medlem hr. Axel Kristensen var forsyningsminister, og siden da har linjen været stadig nedadgående. Det er ikke så underligt, for omfanget af den pågældende institutions opgaver er stadig blevet reduceret, og personalet er fulgt med. Vi må regne med, at for så vidt vi står over for en tid, hvor opgaverne bliver færre — hvad man aldrig kan være sikker på, men kan håbe på — vil personalet også følge med nedad. Skulle der være opgaver, om hvilke man kan sige, at det er overflødigt, at det tager sig af dem, er jeg kun taknemlig for oplysninger derom. Jeg skal da undersøge, om også jeg finder det overflødigt. Det ærede medlem hr. Weikop var inde på tanker om, at noget af det arbejde, der finder sted i fællesskab mellem monopol-

tilsynet og varedirektoratet, var overflødigt arbejde. Jeg ved ikke, om det ærede medlem derved tænkte på de såkaldte § 2-undersøgelser. Hvis det er tilfældet, vil jeg gerne understrege, at dem finder jeg ikke overflødige, men ønskelige.

Det ærede medlem talte om betalingen for benzinrationeringen. Jeg forstår, at det spørgsmål kommer igen, og det ærede medlem gav mig det råd at tale med finansministeren. Om det er et godt råd set fra det ærede medlems synspunkt, ved jeg ikke, men jeg skal gerne tale endnu en gang med finansministeren om spørgsmålet. Det forekommer mig imidlertid, at bestemmelsen i den gamle vareforsyningslov herom blev indsat med henblik på noget større foretagender end just dette, hvor det jo er et i forhold til kommunernes størrelse ganske ubetydeligt beløb, det drejer sig om. For Københavns kommunes vedkommende er det et beløb af størrelsesordenen 10 øre pr. indbygger, altså et rent bagatelagtigt beløb sammenlignet med hele kommunens økonomi.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann kan jeg kun være enig med, når han fremhævede, at han havde ønsket, at § 4, stk. 2, var blevet bevaret. Også jeg havde meget gerne set denne bestemmelse bevaret, men der har ikke kunnet skabes flertal for det, og den ordning, der nu træffes, kan jeg tiltræde, men jeg kan ikke komme uden om, at jeg synes, det ville have været ønskeligt, om det i loven klart var blevet fastslået, efter hvilke retningslinjer der skal administreres. Der var i det foreslåede stk. 2 i § 4 kun brugt det udtryk, at „det skal tilstræbes“. Det er klart, at man i sådanne sager aldrig kan komme med direkte direktiver, men kun med, hvad der skal tilstræbes.

Jeg er selvfølgelig ked af, at løbetiden indskrænkes til et år; jeg har jo selv foreslået 2 år. Men da jeg alt i alt synes, at nogle af ændringerne, af hvilke ingen er af særlig indgribende karakter, er skønhedsfejl på loven, skal jeg ikke benægte, at det for mig er et trøstens moment, at vi om et år måske kan fjerne nogle af dem. Det får vi at se, når loven om et år på ny skal til behandling.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen